

dag. Især var der Trængsel paa Højbro Plads udenfor „Femte Junis“ store Bygning. Hurraer og Leveraab for Enslev blandet med Piben og Spektakel lød op mod den halvrunde Hjørnealtan, hvor den gamle Fører saa ofte paa de store Valgafterner havde vist sig for Mængden og ladet sig hylde.

Nu sad Samuel sen deroppe bag Vinduesplakaterne og var hendsunken i mørk Fortvivlelse. Et stort Haab var kuldcastet for denne Fredens Mand, der kun ønskede at faa Ro til at gøre sin Gerning som Publikums faderlige Velgører og Ven. Virkeliggørelsen af hans Drøm om et mægtigt, 24-sidigt Blad med en ærligt udstrakt Haand til alle Sider, med et særligt Søndagsnummer, en Sportstidende, et illustreret Onsdagstillæg for Børn, en Sundhedsbibel og et humoristisk Følgeblad med kolorerede Billeder, dette Kæmpeforetagende, der kærligt skulde omslutte hele Folket som en Polyp og nedslaa enhver Konkurrence — alt var igen uhjælpeligt strandet paa en halvgal Oldings Stædighed!

V

Mellem de mange tusinde Telefonsamtaler, der krydsedes over København denne Aften i Anledning af Enslev, blev nogle ført mellem Jægermester Hagens Svigerfar, Grosserer Söholm, og forskellige politisk interesserede Folk af hans Bekendtskab, som Grossererens ringede op for at høre deres Mening om Affæren.

„Ja saa! . . . Naa! . . . Stemmerne paa Landet altsaa; ja det kan jo være! . . . Jeg er Forretningsmand, kender ikke noget til de Dele . . . Hvad siger De? . . . Min Svigersøns Standpunkt? Ja, det kender jeg heller ikke noget til. Blander mig ikke i det. Men De mener altsaa, at Enslev er færdig . . . Ogsaa syg? Ja, det er han jo. Nu faar vi se, hvad det Spektakel bliver til . . . Ja ja, Godnat!“

Grosserer Söholm havde sit Kontor ved Vestervold. Hans Privatbolig — en nybygget, palæagtig Villa — laa i det fornemme Kvarter foran paa Østerbro. Hver Søndags Morgen Klokken otte kørte han hjemmefra i et elefantgraat Kæmpeautomobil, og indtil han ved Sekstiden vendte tilbage, repræsenteredes Famil-